

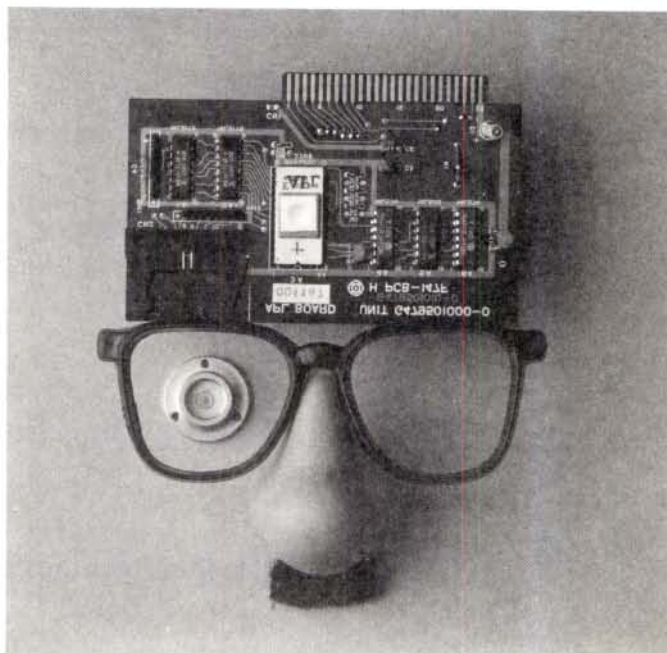
Eureka: Un projecte tecnològic per a una Europa comunitària

Amb el nom d'EUREKA hom ha batejat el primer projecte d'abast comunitari en matèria de recerca tecnològica. Aquesta iniciativa, endegada i encapçalada per França, compta a hores d'ara amb el ple suport i vist i plau de tots els països que integren la CEE (incloent-hi Anglaterra).

En una primera anàlisi, l'acord assolit duu implícit el reconeixement de facto de la necessitat ineludible que té avui tota societat industrialment desenvolupada de cercar un espai mínim d'autonomia tecnològica, si és que pretén sortir de la greu crisi industrial i econòmica (i per tant social) en què es troben avui les societats industrials dels diferents països europeus, força sovint hereus massa feixucs de la tradició industrial del segle XIX.

En aquest sentit, doncs, bastir una política tecnològica específicament comunitària significa, tanmateix, servir un mínim d'independència política, atesa la forta i creixent dependència actual d'Europa dels altres països tecnològicament molt més avançats, com EUA i JAPÓ, els quals són avui clars capdavanters en tecnologies considerades fonamentals per al futur immediat de l'home com poden ser, entre d'altres i a tall d'exemple, la microelectrònica, la robòtica, la bioenginyeria, etc...

Així, doncs, cal entendre el projecte EUREKA com a quelcom més que un seguit de mesures per a coordinar mancomunadament els esforços dels diferents països europeus en qüestions de recerca tecnològica. Per primera vegada veiem una clara i manifesta voluntat de portar fins a les darreres conseqüències la nova realitat que constitueix l'Europa comunitària amb tota la seva potencial dimensió geopolítica. Cal tenir molt present que demogràficament parlant l'Europa del Mercat Comú representa una realitat que aplega més de 300 milions de persones amb una tradició científica suficientment sòlida per a escometre qualsevol tipus de projecte tecnolò-

gic enraonat. En aquest sentit, doncs, i sempre comparativament, l'Europa comunitària ultrapassa si més no qualsevol de les gran nacions (EUA, URSS, JAPÓ). Som evidentment conscients que més enllà de bells parlaments plens de bons propòsits el camí no serà precisament planer, car hom haurà de vèncer obstacles de tota mena que passen tant per les respectives susceptibilitats de torn de cadascun dels països comunitaris, com per les estratègies comunes més adequades per a cada projecte tecnològic específic, etc...

Nogensmenys, volem creure que amb l'EUREKA hom ha donat un primer pas prou gran i transcendental perquè, amb el benentès d'acomplir-se encara que sigui mínimament en els seus objectius bàsics, l'Europa comunitària pugui afrontar amb garanties el repte científic i tecnològic que representa escometre la transició vers aquesta nova societat postindustrial, que ja és present avui i que molt probablement s'acabarà de consolidar abans de la fi d'aquest segle, tot i que massa sovint sembli voler-nos portar la munió de malsons d'ORWELL i d'HUXLEY.